

solus ordinaverat, ipsis assistentibus Jacobum fratrem Domini ordinari; atque ex tunc tum verbo, tum exempli statu, ne à paucioribus quam tribus Episcopis Consecratio Episcopalis perficiatur. Barbosa *cit. loc.* Quod statutum, tanquam ab homine, non D^O, proiectum, ut propter Episcoporum paucitatem non ubique ab ipsis Apostolis servari poterat, ita neque à SS. Pontificibus servari debet, si, ut in Germania quoque contingit, ratios Episcoporum pauciores quam tres exigit.

§ 567 Ad rationem in n. 558. negatur ex n. 562. suppositum, quod pro forma vel essentia Sacramenti Ordinis Episcopalis tres Episcopi desiderentur. Authoritas authoritate vincitur.

§ 568 Dixi superius in conclu. II. qui à Sede Apostolica specialiter ad hoc delegati sunt. Nam esto Jure Communi Episcopi ad Archi-Episcopos; & isti, omnibus suis Suffraganeis sive Comprincipalibus Episcopis presentibus, confecrantes cap. Episcopi 1. & seqq. Dift. 64. cap. Archi-Episcopus 1. Dift. 66. cap. nec Episcopi 7. de Tempor. Ordinar. Attamen moderno Jure, ut Confirmatione, ita Consecratio Episcoporum & Archi-Episcoporum Summo Pontifici reservata, atque ab eo specialiter deleganda est, dicitur communiter à DD. Honor. ab Axel. h. t. n. 35. P. Engel *cit. n. 56*. D. Braun *d. pag. 65*. P. Wieschner *n. 336*. licet fortassis alicubi sit alia consuetudo.

Dico III. Consecratio, legitimè peracta, tribuit Episcopo potestatem Ordinis, & matrimonium spirituale inter Episcopum & Ecclesiam consummat. Textus pro prima parte, *fuit in cap. transmissam 15. & cap. quod fuit 28. §. super eo h. t.* Hinc Episcopus consecratus potest ordinare, confecrare, dedicare; cum tamen Episcopus, solum confirmatus ex n. 522. solum actus Jurisdictionis exercere possit. Textus pro secunda parte leguntur in *cap. inter apostolica 2. & seqq. de Translat. Ep.*

Potes I. an falem delegare valeat actus Ordinis Episcoporum Confirmatus, nondum tamen Consecratus?

Res. affirmativa per textum in *cap. suffraganeis 11. b. t.* Ratio est: quia delegare est Jurisdictionis, quam Episcopus accipit vi & virtute Confirmationis. P. Engel *h. t. n. 55*.

Potes II. an beneficia post Consecrationem, vel ante fiant vacantes?

Res. de Jure Communi verius esse, quod non videntur, antequam tempus, accipiendas Consecratio præfixum, effluxerit per textum in *cap. chm in cunctis 7. c. cum vero h. t. ibi: decursu tempore, de conscr. etiis Episcopis à Canonibus definito, ad quem facilius beneficia, quia habebas (electus) de illis disponendi liberas habeat facultatem.* Sed styllo Curiae ajunt, beneficia statim vacante tempore promotionis, seu Confirmationis; atque insuper in Germania vi Concordatorum S. Pontifici fieri reservata. P. Engel *cit. loc. n. 57*.

S. V.

De Pallio Archi-Episcoporum.

§ 574 Pro quanto consecratio seu consequenti Electionis recte statuitur in Archi-Episcopis impletatio Pallii, quod nihil aliud est, quam singulare ornamentum & insigne Archi-Episcoporum, quod assumptum ex Corpore Divi Petri, in designationem Archi-Episcopalis officii, ipsis potentibus à Summo Pontifice ad usum contetur.

§ 575 Dux I. *singularis ornamen.* Est namque Pallium, si morales & mysticæ suscipiatur, supremæ dignitatis & potestatis extimum lymbulum; quemadmodum non solum Christianis, sed Gentilibus quoque Pallium semper erat testis cujusdam præminentie, ut notat Gonzalez ad *cap. cum super 1. de Author. & us*

§ 576 *Pallii num. 7.* Quamquam, si physice spectetur, nec splendida, nec adeo pretiosa res sit. Nam *Materia* est lana ex vellere duorum agnorum, qui annuatim à Religiosis S. Agnetis in illius festo Altari offeruntur; quos deinde Canonici S. Joannis Lateranensis nutriendos suscipiunt usque ad consionem: tum traduntur Subdiaconis Summi Pontificis, qui ex eorum velleribus, admixta alia lana candida, faciat quatuor digitorum contexti sinuata. Forma vero est circularis, ad humeros & petus ambiduum composita, quatuor crucibus distincta, duabus in pectoro, duabus in humeris. Gonzalez *d. n. 10.*

Dux II. *& insigne Archi-Episcoporum.* Esto enim primis & sequentibus Ecclesiæ seculis mos viguerit, non certo personam ordinis, sed promiscue, pro re nata, & varietate circumstantiarum loci, & temporis, modo Archi-Episcopis, modo Episcopis Pallium submittendi, sicuti citatus eruditissimus Gonzalez *num. 9. ex authenticis scriptoribus ostendit:* postea tamen ius ferendi Pallium solis Archi-Episcopis & Prelatis majoribus est indulatum, quatenus non tantum potestatis amplitudine, sed etiam habitus ornamento ab Episcopis distinguenterentur.

§ 577 Dux III. *quod assumptum ex corpore D. Petri.* Dicitur Pallium ex corpore D. Petri assumi, vel quia, dum à Canonici D. Petri in pvergilio cuiusdam solemnitatem benedicitur, supra D. Petri sacratælypsana reponitur, indequ Subdiaconis Pontificis in honore loco fervandum constituitur, donec ad instantiam alicuius Metropolitani aliorum dimittatur, per *cap. hignificati 4. in fin. b. t.* Gonzalez *cit. l. num. 10.* Vel quia de Jure à solo Romano Pontifice, legitimo D. Petri successore, conferunt per *cap. antiqua 23. de Privileg.* Panormitan. ad *cap. ad honorem 4. de Author. & us*

Pallii n. 9. Vel quia per Pallium particula sublimioris potestatis, que in Corpore Ecclesie ejusque Capite Summo Pontifice in plenitudine

privilegio autem quatuor Principalibus Patriarchis, Constantinopolitan, Antiocheno, Alexandrino, & Jerozolymitano, licuit, Pallium, ubi id antecedenter ipsimet à S. Pontifice receperant, aliis concedere *cap. antiqua 23. de Privileg.* & ibi Panormitan. *num. 1. Gonzalez ubi supra n. 8.*

§ 578 Dux IV. *in designationem Archi-Episcopalis officii.* Habet vero officium Archi-Episcopale quadam communia cum Episcopis; quadam specialia. Communia sunt, ordinare Clericos, benedicere Abbatibus, confecrare Episcopos, dedicare basilicas, conficerre chrypha &c. que ipsa tamen sacra ministeria nequit Archi-Episcopus ante suscepit Pallium obire: quia, ut distiller Innocentius III. in *cap. quod fuit 28. §. super eo h. t. non tanquam simplex Episcopus, sed tanquam Archi-Episcopus ea facere videtur.*

Specialia sunt, visitare Provinciam, convocare Concilium Provinciale &c. cujusmodi actus, ut ritè peragantur, Pallii receptionem indubitate praesupponit *cap. & 8.*

Hinc est, quod Archi-Episcopus, tametsi confirmatus & consecratus sit, non possit Archi-Episcopum sicut nominare vel scribere, priusquam Pallium impetraverit *cap. nisi specialis 3. de Author. & us*

§ 579 Neque tamen ex hoc inferas, ante receptionem Pallium nequidem actus Jurisdictionis Episcopalis ab Archi-Episcopo exerceri posse: sicut enim Episcopus, sic Archi-Episcopus.

Ex quo die Confirmationis accipit potestatem Jurisdictionis, non tantum signare & in aptitudine, sed etiam exercere & in actu per *cap. suffraganei 11. cap. transmissam 15. b. t. cap. cum ex 58. cap. 10. de Translat. Episcop. in fin.*

Cum ex adverso potestatem Ordinis per consecrationem tantum in aptitudine, non vero in exercitio consequatur Archi-Episcopus, veluti ad *cap. ap. nisi specialis 6. & seqq.* pulchre declarat Gonzalez, consenserit König ad *und. iii. num. 13. & seqq.* cum quo tamen exceptionem facit Clarif. P. Schmalzgruber ad *und. iii. sub n. 6.* in actibus Ordinis minus principibus, qui solent ab Episcopis, Stola duntaxat induitis, peragi.

§ 580 Dux V. *ap. nisi specialibus.* Olim equidem non nisi presentibus, hodie etiam petentibus per literas concedi solet Pallium; si tamen intra tres menses à die consecrationis; vel, si jam consecrati sint, à die confirmationis computando, infraferent petierint *cap. quoniam 1. cap. 3. ap. 4. p. 2. Dift. 100.*

Post hunc terminum, celsante iulio impedimento, & Pallium negatur, & commissa dignitas afferunt *cap. quo nian.* Gonzalez ubi supra ad *cap. cum super 1. de Author. & us pallii n. 10.* Panormitan. ad *cap. ad honorem edd. iii. num. 6.* P. Wieschner *ibid. num. 5.*

§ 581 Dux VI. à Summo Pontifice. Enimvero ex officio & Jure Ordinario solus S. Pontifex Pallium concedit, sub hac vel simili formâ: *tradidimus ibi Pallium, ut eō intra Ecclesiam in hac missa cap. cum super 1. d. t.* quia, qui plenitudinem pontificalis officii solus habet, solus in partem pontificalis confortes advocare potest *arg. 586 cap. ad honorem 4. de Author. & us Pallii.*

Ex

Vv 3

Resp.

594 Resp. ad quæstionem affirmativè. Ita Glosfa, Panormitanus, Barbofa & alii in Clem. cit. cum P. Engel ad tit. de Author. & usq; &c. n. 9.

Gonzalez ad cap. ad honorem ibid. n. 3. P. Wiesf. 595 ner ad eund. tit. n. 13.

Ratio est: quia in

cit. Clem. privilegium celebrandi in Pontificibus est absolutum, & corpori Juris infernum; neque vel ad certa insigniare restrictum, vel Pallii exclusivum. Ergo non strictè id interpretari, sed latius extendere debemus: cùm in nullius redudent præjudicium, Archi-Episcopum, Archi-Epiphili habitu inductum, Pontificaliter celebrare.

596 Ad primam dubitandam rationem dupliciter

Resp. I. nomine Ecclesiæ in cit. cap. ad honorem, intelligi provinciam vel Diœcœsum, intra cuius fines Archi-Episcopus Jurisdictionem exercet: exempti autem, sicut non sit de diœcœsi, sunt tamen in diœcœsi arg. cap. cùm Episcopus 7. in §. in quolibet loco ipsius diœcœsi non exempto de Offici.

597 Ord. in 6. II. posse transmitti, quod, stando in Jure communī, nequeat Archi-Episcopus vel in aliis Pontificibus vel in Pallio celebrare: at vi specialis privilegii in cit. Clem. 2. de Privilegi. induiti, sicut in Pontificibus, sic etiam in Pallio celebrandi facultatem est ducatus.

598 Ad secundam rationem Resp. nomine Pontificalium Archi-Episcopum, deibus in ead. Clem. et fermo, utique etiam Pallium comprehendendi, utpote quod facit, & constituit Archi-Episcopum. Neque officit, quod denotet pastorale officium: nam & crucis prælatio, quæ exprimitur in loco exempto permittitur Archi-Episcopo in d. Clem. signum est Archi-Episcopalis potestatis, prout ad cit. cap. ad honorem. 3. & in cap. à memoria nostra 1. Ut iste pend. advertit Gonzalez; & baculi seu pedi deportatio, haud dubiū in cit. Clem. etiam

concessa, ejusdem potestatis tessera est, quemadmodum egregie explicat Barbola de Off. & pot. Episc. tit. 1. cap. 5. n. 13.

Quares II. possit Archi-Episcopus in 599 Pallio dicere Missam de Requiem?

Resp. Icm Gonzalez in cap. fin. cit. rit. n. 3. & Schambogen ibid. negative, per textum ejusdem cap. fin. in quo, cùm præmisisset Pontificis, Archi-Episcopum illis diebus, qui in Ecclesiæ sue privilegiis denominati sunt, licentiam in Pallio celebrandi habere, subdit, si quis sicut est quarta qualitas, quisque scroffit: an ibi sit licitum, præ defunctis cum Pallio celebrare? Volens indicare, quod licitum non sit: ed quòd dies, in Ecclesiæ privilegiis expressi, soleant esse solemnes cap. eius fin. 6. d. t. in quibus non dicitur Missa de Requiem.

Quares III. an Archi-Episcopus in alia 600 provincia, ex delegatione Diœcœsanæ, ante acceptum Pallium, vel post acceptum sine Pallio valeat ordinare?

Resp. com Laymann de Elec. q. 154. resp. 3. Schambogen cit. tit. n. 11. P. König ad eund. tit. n. 15. affirmativè. Ratio est: quia Archi-Episcopus consecratus est in alieni diœcœsi verius Episcopus quod potestatem Ordinis;

neque illi quidquam deest, præter potestatem jurisdictionis. Atqui ex delegatione alterius accipit potestatem jurisdictionis. Ergo &c.

Quares IV. possit quis imprecatiōnem 601 Pallii impediare, defecūt aliquem aut crimen objicendo?

Resp. negativam esse decisam in Extrav. un. b. t. inter commun. additæ limitatione, nisi objicentes firmiter prædicto corporali jura- mento, sed maliitiose non agere, ac de obiectis offerant se fidem intra trimisfera facturos, & simul ad pacem talionis, seu extraordina- riam se obligent arbitrio presidentis.

S. VI.

De Impugnatione Electionis.

602 Quinto ad Consequētia Electionis per modum contrariorū resertur ejusdem impugnatio. Hæc dupliciter fieri potest, intra & extra judicium. Intra judicium, si Elec̄tio à Judge Ecclesiastico, judicialiter procedente, approbata, vel improbatā sit: quòd casu, qui sententiam ap. vel improbationis impugnare cupit, remedium appellationis judicialis arripere debet; de quo in tit. de Appellat. agitur.

603 Extra judicium duplex iterum modus est impugnandi Electionē vel ante, ne fiat, vel post, pugnandum. Utterque modus regulandum est juxta cap. n. circa 4. b. t. in 6. in quo Gregorius X. Ed. & perpetuo, laquit, prouidemus, ut si quando aliqui Electionibus, postulationibus, vel provisoriis se opponunt, proponendò aliqua contra Electionis formam, aut personas eligentium, vel electi, sive illius, enarrant prævisi facienda, sive facta, & proper hoc contigerit appellari: appellantes in instrumento publico, sive literis, super appellatione confiteli omnia & singula exprimant, qua informam intendant obficere vel personas, coram per-

sonis authenticis, aut persona, qua super hoc testi- monium probibebantur, corporaliter præficijura- mento, quod credunt, ea, que sic exprimunt, esse vera, & se posse probare. Atquin tam opponentes, quam adherentes eiudem, obficendi aliqua, que non fuerint in hismodi literis vel instrumentis ex- pressa, potestem sibi noverint interdilata: nisi aliquid potest primus emergerit, vel super antiquis supervenerit probandi facultas &c. Que constitu- tio, cùm adeo clara & perspicua sit, ulteriori explanatione & prolixiori commentarii non egit. Unde solum aliquo noto, &

Aderto I. appellandi licentiam non omnibus competere, sed lis tantum, qui interesset quoddam habent cap. com. inter 16. b. t. quives nec ante nec post Electionem aut Electioni aut electo consensum suum accommodarunt cap. nulli 8. d. t. in 6. ne in priori casu nimis laxetur appellandi materia; & in posteriori aliquis factum proprium impugnare permit- tatur.

Aderto II. appellationem ad Superio- 605 rem

De Impugnatione Electionis.

343

rem esse instituendam, ad quem pertinet, Electionem confirmare. Unde hodie in Elec-
tionibus Ecclesiæ Cathedralium, Me-
tropoliticarum, & Regularium Exemptiarum,
ad Sedem Apostolicam appellandum, & ob-
servandum est, quod in Clem. can. 3. h. t.
præscribitur, ut in appellati aut procuratoris
ejusdem in ipsa causa specialiter constituti
præsentia appellatio interponatur, aut eorum
alteri intra mensē ab interpositione ipsius,
vel latenter post lapsum ejusdem mensis (quām
cito commode fieri poterit) legitimè intime-
tur, porrecto ei vel perleto appellationis au-
thenticò instrumento, & illius copia, ripetita
606 fuerit, tradita. Quod si appellatum abel-
se, & procuratore non inventari contingat,
tunc appellatio in domo vel Ecclesia Cathe-
drali, in cuius diœcœsi beneficium appellabile
sit, fieri, similique in Ecclesia vel bene-
ficio, de quo agitur, publicari debet. Et po-
sit, quod hac fieri nequeat, ob appellati
aut adhærentium metum, potentiam, in quo-
vis loco publico appellationis publicatio ita-
facienda est, ut verosimiliter in appellati vel
procuratoris notitiam pervenire valeat.

607 Aderto III. appellantibus ad Sedem Apo-
stolicam incumbere, ut una cum appellatis
per se, vel idoneos procuratores iter accipi-
ant Romanæ intra mensē, à die appella-
tionis, adverſario ejusve procuratori cogniti-
numerandum, ex constitutione Innocentius
IV. in cap. statutis 1. b. t. in 6. in pr. Menie
transacti, si una pars leſit, & altera, per
20. dies expedita, emanerit, in causa non
aliter proceditur uigore ad definitivam, ac si
pars utraque prælens suillet d. cap. statutis 5.
sed si pars cap. n. 8. porro. Ut iste non concēt.

608 Aderto IV. appellationem extrajudicia-
lem, ante Electionem jam interpositam, hoc
operari, ut Elec̄tio quidem interea validè ce-
lebretur, nec rectificari subiaceat, si male
appellatum esse, Superior pronuntiaverit.

SECTIO VI.

De Elec̄tione Romani Pontificis.

SUMMARIA.

613. & seqq. Ius eligendi Suum Pontificem in sano-
jeni, ab initio pene Clerum & populum erat. 616.
& seqq. Postea Imperatores illud ius usurparunt.
620. & seqq. Carolus Magno ius eligendi per spe-
cialē privilegiam fuisse concessum, offendit.
625. & seqq. Et quidem non injusit. 627. &
seqq. Postea excolsi Imperatores, nec omnimo-
do repulsi populus & Clerus. 629. Tandem
solis Cardinalibus eligendi jus reservatum est.
630. & seqq. Nec tamen Imperatoribus per hoc
illata fuit iniuria. 634. Itaque soli Cardinalis
eligunt. 635. Qui tamen de Jure communī
falem debent esse Diaconi. 636. & seqq.
Liceat catervorum nec habent, nec os operum,
nec immunitatem à censuris habeant. 639. &
seqq. Conservatur hoc ius etiam in uno. 641. &
seqq. Omnibus mortuis, reddit ad Clerum & pe-
culum Romanum. 644. & seqq. Tempore Cor-
tici Generali aut schismatis etiam ad Cardinals
pertinet. 647. & seqq. Quedam dubia de per-
sona, in S. Ponfice eligenda, moventur. 649.
& seqq. Fama est incapaz. 151. & seqq.
Fabula Joanna Papisa exenteratur. 657. &
seqq. Postea excolsi Imperatores, nec omnimo-
do repulsi populus & Clerus. 663. & seqq.
Et etiam sit Lajus. 666. & seqq. Esto quo-
que non habeat status Episcopalem. 670. &
seqq. Præmissum est ea, que praembula sum Elec-
tioni. 679. & seqq. Elec̄tio potest fieri per in-
spirationem. 681. Compromissum. 682. &
seqq. Vel crucinum, quod longius describitur.
687. Valeat Elec̄tio per accessum. 688. & seqq.
Annovatur, quid speciale sit circa infirmos. 690.
& seqq. Elec̄tio Pontifex non indiget Confirmatio-

ne.

ne. 692. Debet tamen consenire. 693. Mutat suum nomen. 694. Elefius coronatur confessor. 695. & seqq. Dismissus quiescit.

num Elefio Pontificia possit impugnari? 710. & seqq. Si Elefio si invalida nororis, possit immixtum novas; nonitem si nororia non sit.

§. I.

Quibus olim jus eligendi Pontificem competierit?

613 Quae haec tenus de Electione per numerosa folia sunt disceptata, ad Electionem in genere pertinent. Juvat modò ad Electiones particulares defendere, atque ex illis maxime præcipuum, que S. Pontificem tangit, ad calculos revocare.

614 In hac cumprimis disputatione occurrit, quibus olim jus eligendi S. Pontificem competierit? Et, si fallor, pro resolutione recapitulanda sunt, que à num. 48. scripta habentur, quod ab initio adolescentia Ecclesia Romano-Catholica cum Clero populus Electionibus Pontificis interfuerit, ad eum fere modum, quod in Electionibus aliorum Praetorium comparuit per cap. factus 5. VII. q. 1. & plura alia cap. Dist. 63. Card. de Luca in relat. Cur. Rom. dist. 3. n. 2. Gonzalez ad cap. licet 6. b. 1. num. 12. Laymann de Elel. q. 121. resp. 1.

615 quia totius Christiana Reipublica negotium esse, credebarunt, communem & principalem Pastorem, communim omnium suffragiò defignare. Dissenit Barboſa J. E. V. lib. 1. cap. 1. n. 49. & 50. opinatus, primùm à tempore Sylvestri vota populi & Cleri Romani expectata fuisse.

616 Postquam autem Constantinus Imperator Sacris Christianis accessit, succellentes ejus non semel Electionibus Papalibus semet immiscerè, tum præsertim, quando schisma, dissidentibus Electorum votis, Ecclesia timebatur. Sic enim à Valentiniiano in schismate Ursicini Damasi; ab Honorio in schismate Eulalii Bonifacius; ab aliis Imperatori-

617 bus alii Pontifices electi sunt. Nec tamen propriè magis, quā à fidelibus delegatis jure, cā tempeste Imperatores utebantur; imò ab ipsa vocabantur natura, utpote quā in casu necessitatis Principibus, tanquam Advocatis & Protectoribus fatigentis aut fluctuantis Ecclesia, jus eam defendendi committit. Eminentiss. Sfondrati Regal. Sacerdot. in præl. §. 1. n. 13. pag. m. 93. Gonzalez cit. n. 12.

618 Verū, ut humana ambitionis fert libido, intra limites Principes & Imperatores non steterunt, sed ultrà prodevit, necessitatem in voluntatem converterunt, ac pro suo libitu usque ad tempus translati in Occidentem Imperii circa Electiones Summorum Pontificum disponuerunt.

Nam, ut præalis exactè & sincerè refert præcatus Cardinalis, Annō Christi 355. Constantinus Imperator Arianus, Liberio in exilium pulsò, Felicem II Cathedra Romane imponit. Annō 562. Theodorus Italiz Rex Felicem IV. Pontificem esse jubet. Annō 533. Athalricus Italiz Rex, non contentus, Electionum confirmationes sibi vendicasse, certam pecunie vim Pontifici Romano imponit. Annō 555. Ju-

stiniani Imperatoris non assensu tantum sed etiam promotione Pelagius Pontificatus donatur; & deinceps, exemplò ab Arianis ductò, pecunia electi Pontificibus imperatur, non aliter confirmationem obtentur. Adò, exclamat nominatus Author, cupiditas lucri, ne püssimo quidem Principi peperit. Ipse Gregorius Magnus ab Imperatore Mauricio consensum expectare, & pecuniam ante confirmationem pendere debebat. Annō 681. Constantinus Bogonatus, datò ad Agathonem Papam diplomaticè, remittit pecuniam, haec tenus pro confirmatione dari solitam, falso tamen jure confirmandi. Annō 684. idem Constantinus Benedicto II. necessitatem per tendit Constantinopoli confirmationis remittit, sic tamen, ut ab Exarchis, qui nomine Imperatorum Italiana gubernabant, petre-

reto infertur. Sub ævum Caroli magni, paulò ante, quam Imperium à Græcis erat translatum, annō vi dicitur Christi 774. tradunt. Authors permoti, quos recenset Barboſa cit. lib. 1. cap. 1. num. 52. ab Adriano I. privilegium eligendi Papam, omnésque Episcopos investiendi, Carolo Magno fuisse concessum: idque à Gratiano nostro in cap. Hadriannus 22. Dist. 63. De-

creto infertur. Sed hanc fabellam, non historiam esse, ex 623 Chironico Sigiberti Monachi Gemblacensis, qui Henrico IV. contra Gregorium VII. Urbanum II. & Paschalem II. Summos Pontifices adhuc, eaque propter in præjudicium Sedit Apostolica scripsiſſe fertur, excerptam, post Baronium & Spondam ad anum. Christi 774. contendunt Suarez de defensione Fidei Catholicae contra Anglicanæ sectæ erroris lib. 3. cap. 9. n. 7. Bellarminus in Apolog. contra reg. Anglia cap. 29. Gonzalez cit. n. 12. & alli plurimes, ab his relati.

Quia tamen Gratianus non ex Sigiberto, 622 sed ex historia Ecclesiastica cit. cap. Hadriannus defuspiſſt: quia etiam in cap. in Synodo 23. Dist. 63. habetur, ad exemplum B. Adriani Apol. Sedit Anitistis, qui Domino Carolo Victorio fuisse Regi Francerum & Longobardorum Patriarchatus dignitatem, ac ordinacionem Sedit Apostolice, & investituram Episcoporum conceſſit, à Leone Pontifice cum toto Clero ac populo Romano induitum fuisse Ottoni I. jus eligendi S. Pontificem: quia præterea Ludovicus I. post Carolum Magnum statim huic privilegio renuntiavit, ut videre est in cap. ego Ludovicus ead. Dist. 63. Ottone I. & Henrico I. prout ab eodem Gratiano recensetur in cap. confititio 22. & cap. tibi Domino 33. ead. Dist. 63. similiiter facientibus: quia denique per Bullam 623 Gregorii XIII. Decretu Gratiano præfixam,

liquet

Quibus olim jus eligendi Pontificem competitorit?

345

liquet, omnia in Decreto contenta suis originalibus fideliter correspondere: sanè multum probabilitatis sententia Gratiani habet, veluti cum Barboſa cit. cap. 1. n. 14. sentire videtur. Card. Sfondrati in Regali Sacerdos. lib. 1. §. 5. sub. n. 5. pag. m. 180.

624 Neque putes, Adrianum Papam aut orbitanum sive potefaris, culpabili errore, transgreſſum esse, aut Ecclesie libertatem immuniſſam, tam amplius privilegium concedend. Nam inprimit singulare Caroli in Ecclesiā merita, quæ multoties in oppressionē Longobardorum, universum ferè D. Petri patrimonium, una cum incredibili in Romanos Pontifices exercitā tyrannide vindicantium, sibi comparavit, exegere, ut extraordinaria

625 626quādām prærogativā condecoraretur. Deinde non solus Carolus facultatem acquisivit, Electionem Pontificiam ordinavit, sed potius suū consensu & approbatione coadiuvandi, sicut in simili supra n. 39. & seqq. diximus, & ipiſem Gratianus insinuavit in §. Electiones ad cap. cum long. 25. cit. Dist. 63. P. Wiesner ad b. 1. n. 352.

627 Posthac ad S. R. E. Cardinales, nec solummodo ad Cardinales Episcopos, sed etiam ad Cardinales Presbyteros & Diaconos jus eligendi Summos Pontifices devenit, non plenè exclusò, sed Electionem jam habitam sequente populi & Cleri consensu: qua de re extant constitutiones Nicolai II. in Lateranensi Concilio editæ circa annum Domini 1099. in cap. in nomine 1. Dist. 23. cap. si quis Apo-

stolica 1. cap. si quis pecunia 9. Dist. 79. Et quia necdum planè acquisiere volebant Imperatores, post multorum annorum curriculum, ac varia certamina, tandem annō 1122. sub Calisto II. libetitia Electionis Pontificis, quin & aliorum Ecclesie Prelatorum, ab Imperatoribus postulatio folsi per sonis Ecclesiasticis cessa, ac non tantum in Concilio Rhemensi & Lateranensi, sed etiam in Comitiis Wormatiensibus communi Henrico IV. omniumque Imperii Statum consensu stabilita fuit.

§. II.

Quibus bodie competit jus eligandi S. Pontificem.

628 **629** Hæc quæſio, discussa jam primā, sua sponte resoluta. Nempe jus eligendi S. Pontificem solis hodie Cardinalibus, Episcopis, Presbyteris, & Diaconis, legitime creatis, reservatum est. Card. de Luca cit. dist. 2. num. 5. Textus extant in Concilio Lugdunensi in d. cap. ubi periculum 3. b. 1. in 6. & Concilio Viennensi in Clem. Ne Romani 2. ead. it. Quibus adiupulatur textus in cap. licet 6. X. b. 1. ubi decernitur, ut aliquæ uia exceptione ab Universalis Ecclesia Romana Pontifex habeatur, qui ad alios partibus Cardinalium electus fuerit & receptus.

Dixit tamen I. Cardinalibus, Episcopis, Presbyteris, & Diaconis. Nam de Cardinalibus in Inferiori Ordine, quām Diaconatu, constituta. Barboſa cit. n. 73.

II. ut ostendit derem.

Xx

P. SCHMID JURISPR. CAN. CIV. TOM. I.

Cumque exempla docerent, non aded pa-629 cificas & tranquillas esse Electiones Pontificum, Clericis & Laicis quomodo libet intervenientibus: anno 1274. in Concilio Lugdunensi sub Gregorio X. totum jus Romanum Pontificem eligendi solis Cardinalibus, remoto non tantum Principib⁹, sed etiam Clericis & populō, collatum est, ut docet cap. ubi periculum 3. §. præterea & §. exercitū b. 1. in 6. Sfondrati in præl. §. 1. num. 3. pag. 90. & 2. seqq.

Ex quibus omnibus infertur, aut Imperatores jus eligendi S. Pontificem nunquam habuſſe; aut faltem jure, quod habebant, iuste & legitimè excidisse, cum suo proprio & magna totius Ecclesiæ bono; non obstantibus Acatholicon calumniis, quas cum Jacobo Brunnemanno in Jurisprud. publ. differt. 7. §. 10. hac super re in Summos Pontifices, Gregorium VII. Paschalem II. Callistum II. plenis buccis conjiciunt. Enimvero non 631 tantum ex historia pernotum est, omnes ferè Imperatores Regesque, qui quotquot jura Electionis Romana turbarunt, aut infelicem morte extinxis, aut alias praefere supplicio poenas dedisse; sed etiam experientia comprobatur, ab illo tempore, quo Imperatores deservunt Electiones Pontificum vaderes, jacta est aliquid illius quietis fundamenta, quā Romani Pontifices modò fruuntur, ut toleranter ad vertit sepe nominatus Sfondrati. Ratio 632 etiam probat, posse privilegium privilegiū privari, quando propter abusum privilegiati privilegium in dispendium Ecclesiæ redundat; sicut revera privilegium eligendi Pontifices, quod jure vel injuria sibi arrogabant Imperatores, in ipsis Ecclesiæ detrimentum verebat, dum cā arate ut plurimum non alia via ad Summi Pontificatus apicem patebat, quam per vim, metum, ambitionem, & sexcentia alla fecerla. Nihil dicendō, quod 633 frequenter scisſure & schismata evenerint, populō, Clericis, & Imperatoribus in partes cœnubis, velut ex monumentis luctulentum est.

derem, ne quidem hoc requiri, ut Cardinalibus os clausum, vel apertum fuerit: quod idem est, ac minimè necessarium reputari, ut aliquamdiu in Consistoriis antea versati sint, praxim didicent, aut licentiam consultativè aut consultivè respondendi accepterint. Fa-
638gnanus cit. loc. num. 19. Ut ostenderem III. Cardinales, ritè creatos, eligere posse, tametsi censura aliqua innodati reperiantur per d. Clem. ne Roman. 2. c. caterin. b. e. Gonzalez ad cap. illa 19. b. t. n. 6.

639 Dubitabis nihilominus adhuc I. an, si omnes Cardinales essent mortui tempore Elec-
tio[n]is facienda, prater unum aut duos, isti soli possent eligere?

Reip. cum Card. de Luca cit. l. num. 8. & 9. Panormitanus ad cap. liet. n. 15. Gonzalez ibid. n. 13. in fin. Salas, Bonacina, Diana, & aliis apud Barbofa cit. cap. num. 74. affirmativa.
640 Ratio ex n. 62. repetenda est: qui non minus Cardinalium Collegium in uno vel duabus individuis, quam alia Universitas, conservari potest.

641 Dubitabis II. ad quem pertineret Electio Papa, quando omnes Cardinales essent mor-
tui?

Resp. hoc dubium, utpote nullibi textu quoddam vel ratione sufficienti decimus, de-
cione Pontificis indigere. Aliqui cum Bal-
bo in l. ubi absunt ff. de Tutor. & curator. dicunt. Electionem ad Patriarchas spectare. Alii
cum Hostiensi ad d. cap. liet. Concilio generali
642 potestatem eligendi deferunt. Plures, quibus assensum praeber Barbofa d. cap. 1. num. 75. & Gonzalez ad cit. cap. liet. n. 13. in fin. cum D. Antonino p. 3. Summa tit. 22. §. 2. n. 4. Canonis-

cis Lateranensisibus, quorum Ecclesia est pro-
pria Sedes Pontificis supra omnes Orbis & Ur-
bis Ecclesiæ, Electionem consignant. For-
643 tassis sine absurdio defendi posse, Electionem in casu positivo redire ad primævum statum, in quo penes totum Clerum & populum Roma-
num erat, saltem si Concilium statim congre-
gari non posset.

Dubitabis III. utrum, si Papa moriatur,
tempore Generalis & Oecumenici Concili,
aut, interveniente schismate vel heresi, ab eo-
de Concilio (quod abit) deponatur, Elec[tio]nem
Generali Concilio, vel Cardinalibus competat?

In casu primo non est difficile cum
Gonzalez cit. num. 13. in fin. responsum dare, quando in memoriam revocantur Julius III. Marcellus II. Paulus IV. & Pius IV. Summi
Antistites, qui tempore Generalis Concilii Tridentini, needum absoluti, sed adhuc em-
pendentis & suspensi, non à Concilio sed Col-
legio Cardinalium electi sunt. Et ratio
645 est: quia, quam potestatem solum Conciliu[m] non dedit Cardinalibus, eam non potest
sine manifesta & gravi causa adimere, per ea,
que habentur in tract. de Jure legali cap. 1. n.
194. In casu secundo præter alios existi-
mat Abbas in cap. liet. subn. 8. & sed adver-
te, de Jure verius esse, quod Electio pertinet ad
Concilio. Sed ego cum Barbofa d. cap. n. 76.
contrarium esse dicendum, opinor, ex ratione
mox data: quia delictum Pontificis non debet
gravare Collegium Purpatorum, ut
propter ea potestate eligendi Pontificem,
quam à Concilio solo non accepit, ab eodem
fine alia & prægnanti causa privati mereat-
tur.

III.

Quisnam in S. Pontificem eligi possit?

647 In sepe cit. cap. liet. 6. b. r. ex Concilio Late-
ranensi statutum refertur, ut absque illa-
exceptione ab Universali Ecclesia Romani Pontifex
habentur, qui à duabus partibus electi fuerit &c.
Ex quo inferendum videtur, nullum proflus
impedimentum obstat, quod aliquem à Summo
Pontificatu removeat. Plura nihilomi-
648nus in controversias vocari possunt. Pri-
mò: utrum ad Papatum habiles existant fe-
minæ? Secundò: utrum eligendus debeat
esse Cardinalis, & certò Ordine insignitus?
Tertiò: utrum Laici sint eligibles? Quartò:
utrum juniores, & minores trintaga annis?
Ad singulares responduntur,

649 Dico I. Feminae inhabilitas est ad Papatum. Sic omnes boni & veri Catholicæ dicunt. Cujus ratio est partim: quia Apostolus non tan-
tum non docere, sed ne quidem loqui per-
mittit feminas in Ecclesiæ 1. ad Corin. 14. ¶
34. partim quia Vicarium Christi oportet esse
eiusdem Sexus cum Christo: partim quia
non est credibile, voluisse Servatorem nostri-
rum, qui Maria semper Virginis, omnium
mortaliæ sanctissimæ, Nutrici & Genitrici
fuit, Claves Cœlorum & Ecclesiæ gubernacu-

la non concessit cap. nova 10. de Parent. & Re-
miss. feminæ inferioris conditionis Papatum,
deferre. Indò, si, ut referunt in Breviariorum
Romano die 27. Maij in Vita S. Joannis I. fe-
minæ quædam Nobilis non potuit sedere in equo,
cui prius sanctissimus Pontifex Joannes inse-
derat, sed toties, quoties tentabat, cum fre-
mitu spumantis equi excussa est, tanquam
(verbis sunt Breviariorum) equus indigneatur mu-
larem recipere, ex quo sedisset in eo JESU Christi
Vicarius: quomodo Papam thronum con-
scendere, digna habebitur?

Seio equidem, vulgo circumferri fabulum
651 à Platina quoque, licet sub dubio, in Vita Jo-
annis VIII. relatam, de Joanna Papissa, quam
ali Agnetem, Dorotheam, ali, multi Gilber-
tam, Margaretham aut Jutam vocant; quod
videlicet femina quædam hujus nominis,
Atheniæ liberalibus disciplinis apprimè excul-
ta, Roman profecta, atque ob doctrinæ,
quam publicè profitebatur, præstariam omni-
um ore celebrata, post obitum Leonis IV.
circa annum 853. Petri Cathedram per bien-
nium rexerit, ac interea à quodam suorum fa-
mularum compresa, in publica quadam pro-
cessio.

cessione inter Coloseum & S. Clementem
partire, & inter dolores partus perire occa-
652 perit. Sed, ut dixi, fabula est: ex sexcen-
tis mendaciis & figuratis composita. Nam
Anastasius Monachus, S. R. E. Bibliothecarius,
et quod fideliter & candiditer Historicum
non fuisse, affirmat Baronius Annal. Eccl[esi]e
rom. 9.) scripsit, & vixit tempore Leonis IV.
nec tamen vel unicam hujus impoturæ men-
tionem ingerit; quin Leoneus usque ad annum
653 855. Ecclesiæ præfuisse, eique post 15.
dies non sine prodigiis omnibus successisse
Benedictum III. memorat. Alii quoque,
& calam & vita celeberrimi Historiographi,
qui proximi illius temporibus inclaverunt,
quaes sunt Ademarus Monachus, Regino
Abbas Prümiensis, Hermannus Contractus,
Lambertus Schaffenburgensis, Otto Frisingen-
sis, Conradus Abbas Urspergenensis, altissi-
mum de Patufo foemineo silentum tenent.
654 Prætero ipsorummet commenti Authorum
discrepantiam, in nomine, patria, moribus &c.
larvatae Papissæ. Silo, quod totius fabule
contextus fidem omnem refutat: quia fe-
minam extermam, ignoratam, non probatam,
ad Ecclesiæ Universitatis regimen statim assumit;
primum in extremitate parere; neque a tot
aulicis & famulis Pontificis uterum adver-
tit; ac partus denum tempore in publicum pro-
dire, circumstantia sunt, que vel infantibus
& mulieribus de falsitate suspicionem gene-
rant.

655 Originem fabulae Spondanus ad annum
Clarissi 8. inde deumit, quod aliquando fe-
mina in Sede Patriarchali Constantiopolita-
na fuerit collocata: contra quod factum ve-
hementer exarit Leo IX. Romanus Ponti-
fex in Epist. ad Michaelen & Arianum Constan-
tinopolitanum Antistites: unde facile potuit acci-
dere, ut quidam malevoli pro fœminam Patri-
archa feminam Pontificem, in odium Leo-
656 pris, commenti fuerint. Clariss. P. Cæle-
stinus Pleyn in Basf. Theol. 1. Diff. 9. q. 3. n. 275.
fabulam à diabolô, vel perditu homine in lu-
ce editam fuisse, excludat. Plura vide apud
Spondanus cit. loc. Baronum cœdo anno,
Onuphrium Barbofam d. cap. 1. num. 82.
Clariss. P. Paulum Mezger Theol. Scholast. tract.
10. disputat 1. art. 2. §. 6. per nos.

657 Dico II. In eligendo Pontifice neque qua-
litas Cardinalitia, neque certus Ordo, ablo-
lute loquendò, decidatur. Ita Card. de Lu-
cambio supra num. 22. Soto de J. & J. lib. 3. q. 6.
art. 2. ad 5. Azor Inft. Moral. p. 2. lib. 4. cap. 5.
q. 6. Barbofa d. cap. 1. n. 58. & 77. cum pluri-
bus ibidem recentiss. Panormitanus in cap.
lib. 4. P. Pirhing h. t. n. 433. P. Wiestner
658 8 ad iii. de Etat. & qual. n. 17. Ratio prioris
partis est: quia in cap. in nomine 1. Diff. 23. Ni-
colaus I. in Concilio Lateranensi circa me-
diuum, eligatur, inquit (Pontifex) de ipsius Ec-
clesia gremio, si reperiatur idoneus; vel, si de ipso
non inveniatur, ex alia assumatur. Confir-
659 matur ab inductione: quia post hanc consi-
tutionem numerantur lex Pontifices non-
Cardinales, Urbanus IV. Gregorius X. Ca-
lestinus V. Clemens V. Urbanus V. & Urba-
nus VI.

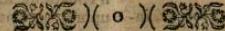
Ratio posterioris partis est: quia in sepe
memorato cap. licet omnis exceptio contra
electum Pontificem opponi prohibetur: &
consequenter etiam exceptio defectus Ordini-
num. Confirmari super potest ab exem-
660 plo, quod legatur, Eugenium III. ex Abbatे
Regulari; Gregorium X. ex Archi-diacono;
Cælestinum nostrum V. Monachum, ne qui-
dem in Sacris confitutum, ad Apolloniatu[m]
lium evasisse.

Obstat videtur cap. oportebat 3. cum seq. 661
Diff. 79. ubi Stephanus III. neminem ad Apo-
stolatus culmen assumi debere, afferit, qui
Cardinalis Diaconus aut Presbyter non fue-
rit. Sed Resp. hoc cap. per cap. in nomine & cap.
licet, siue & per observantiam contraria-
rum, suffit abrogatum.

Dico III. Potest etiam, ceteris paribus, lai-
662 cus eligi in Pontificem, si vita merita, & Cle-
riconia inopia id exigant. Card. de Luca d.
num. 22. Barbofa ubi supra num. 78. P. Lay-
man. quæc. canon. 1. 8. resp. 2. P. Pirhing 4.
433. P. Wiestner cit. num. 17. Col. 663
ligitur ex Ceremoniali Ecclesiæ Romane, ubi
prescribitur forma ordinandi & promovendi
laicorum, per Electionem ad Ecclesiæ univer-
salsis gubernacula sublimatum. Denuo 664
citetur quoque ex preallegato cap. licet, per
quod immutatum & abolitum esse videtur d.
cap. oportebat cum seq. Diff. 79.

Dico IV. In S. Pontifice nulla ætas deter-
665 minata est; si modo tanta ingenii & judicii
maturitate pollet, ut per le fides regere, &
pacifere valeat. Panormitanus in cap. licet n. 10.
Barbofa d. l. n. 83. Fagnanus in cap. cum in
Diff. 7. h. t. n. 28. Ratio est: quia nequidem 666
ætas exceptio in d. cap. licet admisit appetit.
Et rectè: nam Spiritus Sanctus, cuius orga-
num & instrumentum est Summus Pontifex,
nece conditionem nec ætatem attendit, sed
quandoque per senes, subinde per juvenes ad-
miranda sua confilia patefacit.

Et quamvis Bonacina de Elec. S. Pontif. 4. 2. 668
in princ. n. 6. defendit, S. Pontificem, velat
Episcoporum Episcopum, ad minus triginta
annorum esse debere, ut sic Christo, cuius est
Vicarius, in ætate sit conformior: attamen
haec solum congruentia est, non absolute ne-
cessitas; siudens, non præcipiens, tum ma-
xime, quando Spiritus Sanctus, nesciens tarda-
mentem, ætatem antevertit, atque in homine
minoris ætatis tam prodigiöse charismatum
suum exuberantiam ostendit, ut supra æta-
tem affliger videatur.

§. IV.

Quā formā & modō S. Pontificis Electio sit instituenda?

670 **F**orma & modus eligendi Pontificem tum ante Electionem, tum in ipsa Electione considerari posset. Ante Electionem in cap. ubi periculum 3. b. t. in 6. & Clem. ne Romani c. 6. dicitur, sequentia reperiuntur definita. Primo Cardinales absentes per decem dies exceptandi sunt, à morte praecedentis Pontificis numerandos. Ante hoc tempus, si absque causa rationabili properet ad Electionem, ea, dommodo due tertie ex Cardinalibus convenienti, valida cum Azorio, Diana, & Barbosa cit. loc. n. 61. pronuntianda est, argumento à simili ducto de reliquis Electionibus a num. 3. 27. & ita quidem, ut absentes ratione contemptu agere non possint: quia tempus non est de substantia, sed accidentibus Electionis, contra quae non datur exceptio. Card. de Luca in relat. cur. cit. difc. 3. num. 8. & 17. P. Pirhing ad h. t. n. 441.

671 II. intra huc decadendum, dum exequi pro multis manibus Antecessoris Pontificis aguntur, in Palatio Pontificio, Conclave adornatur, nullū intermedio pariete distinctum, & undique clausum, solā fenestrā ad viuum recipiendum apertā, & exitu ad secretam camerā reservatō.

In quod Conclave omnes Cardinales post decem dies transactos se recipiunt, unā famulō, Clericō vel laicō contenti, præterquam si patens necessitas plures indulget; introniſſis etiam Magistrō Clericorum, Confessario, Medicō, pharmaco-pola, chirurgo &c. Qui extra Conclave quacunque ex causa morantur, votum nec per literas nec per procuratorem confignare possunt. Qui serius, & postquam Patres de Collegio præsentes ad Conclave se contulerunt, ad urbem veniunt, re adhuc integrā, ad Conclave admittuntur. Card. de Luca cit. l. n. 13. & seqq.

672 III. quando Cardinales, in Conclavi congregati, intra triduum canonicanum Electionem non fecerunt, per quinque dies immediate subsequentes tam in prandio quam in cena, unō duntaxat ferculō cibantur: &, si intra hunc quinque dies Electionem non perficiant, panis solummodo, vinum, & aqua illis, ex constitutione Gregorii X. in d. cap. ubi periculum &c. ministrantur.

673 IV. ut huc omnia fideliter obseruentur, omnisque fraus, dolus, & macilatio procul Electione sit, in eadem constitutione Rectoribus & Officialibus illius Urbis, in qua debeat Pontifex, executio prædictorum demandatur. Qui proinde corporale juramentum præstare tenentur; &, si contra juramentum fecerint, excommunicationi, infamiae, & inhabilitati ad omnes dignitates, officia, & beneficia &c. subduntur.

674 In ipsa Electione una ex triplici forma, inspirationis, compromissi, vel scrutinii, ex nova constitutione Gregorii XV. quæ incipit:

§. V.

De Effectu Electionis Pontificiae.

eluditur electi schedula, ex qua si appareat, electum submetipſi votum suum contulisse, Electio habetur pro nulla; si non appareat, votum illius in alterum recidisse, Electio, ut canonica, publicatur.

675 Potest autem, completō jam scrutinio, fieri accessus: &, si nullus ex nominatis acquisiverit duas votorum tertias, non tantum minor pars majori, sed etiam major pars minori, in modo nominato ab una solum personam reliqui omnes accedere valent, noviter scribendis nomen illius in scheda, in quem per accessum sua suffragia dirigere intendunt. Si que per talem accessum reperiantur duo tertie, in unum cumulata, is non minus pro Pontifice rite & recte electo habetur, atque aliis, per scrutinium designatus.

676 Quando ex Cardinalibus, in Conclavi comorantibus, aliqui, infirmitate præpediti, nequeunt accedere ad Capellam, Electioni cele-

brande destinatam, tres ex Cardinalibus sanis, per fortē ab ultimo Diaconorum determinati, ad infirmos ante ferutinum abeunt, arcuam clausam deportantes, in quam ubi infirmi suas schedulas per foramen immiserunt, illa à deputatis Cardinalibus ad altare Sacelli reponitur, indeque projectæ schedulæ transumptæ, in calicem, communibus votis depositarunt, referuntur. Et si, ferutinio irritio, per accessum tentetur Electio, iidem Cardinals ad infirmos cum eadem arcu redunt, folium, in quo nomina Cardinalium & numerus nominatorum in scrutinio expressus est, una cum schedula ferentes, cui infirmi, si voluerint accedere, nomen eligendi inferere, vel, si noluerint, saltem (quod etiam ceteri, qui in Sacello constituti renuant ut accessu faciunt) verbum *Nemini* inscribere, eamque schedulam denuo in arcuam reponere.

§. V.

De Effectu Electionis Pontificiae.

Coasceratō Pontifice postea Missarum solennia incipiente, & perficiente cap. quod sic 28. super eo h. t. Barbosa d. cap. I. n. 117. Ante quam Consecrationem Neo-electus habet quidem potestatem Jurisdictionis, non etiam Ordinis, sicut de Episcopis in num. 3. 12. & 35. conclusum est.

Quaritur I. in Electio S. Pontificis impugnari possit? Ratio querendi & dubitandi est I. quia in notissimo cap. licet 6. b. t. nulla exceptio contra electum à duabus partibus Cardinalium admittitur. Ergo Electio impugnarinon potest: quippe cum sine oppositione exceptionis non detur impugnatio. Ilia quia S. Pontifex non habet Judicem in terris, à quo judicetur esse illegitimè electus. III. quia Legibus Pontificis, circa Electionem lati, solutus esse noscitur. Sed his nec quicquam facientibus,

Resp. I. quando electus Pontifex laborat 696 impedimento tali, quod ipsum Jure Divino vel Naturali faciat inhabilem ad Papatum, quale effluxus sceminius, infanta, amentia, heres &c. Electionem illius impugnari posse, & debere. Panormitanus ad cit. cap. licet n. 3. Fagnanus ibidem num. 20. Gonzalez cōd. loc. num. ult. Layman q. 133. resp. 2. P. Pirhing h. t. n. 433. Ratio est: quia Electio 697 planè invalida potest utique & debet impugnari, ne cum inexplicabili damno Ecclesiæ reputetur Pontifex, qui talis non est. At, ubi latet impedimentum, quod aliquem Jure Naturali vel Divino faciat inhabilem ad Papatum, Electio est planè invalida. Ergo &c. Unde in cap. si Papa 6. Diff. 4. C. deciditur Pon- 698 tificem, antehac legitimè electum, effi humano iudicio subjectum, si reprehendatur à side devini. Ergo potiori jure subiacebit humana accusationi, quando ob heretico, quæ praecedit Electionem, nunquam portuit eligi.

Resp. II. quando ipsa Electio est intrinsecè 699 vitata

viciata, ed quid sua substantialia non habuerit, eam similiter impugnari posse. Authores jam nominati. Ratio jam insinuata est: quia non tam Electio Pontificis, quam non Pontificis impugnatur, quando Electio ipsa nullitate ei infecta. Unde

700 Infertur I. Electionem, in qua deficit confusus duarum partium; vel in qua electores non habuerunt jus suffragii, cum Electionis nomen minime mereatur, non tam infirmari posse, quam infirmari esse. Fagnanus d. n. 20. Eum alias Authoribus.

701 Infertur II. Electionem, si ex gravi metu, circa personam determinatam injuria ineiuspita, peracta fuerit, itidem impugnabilem esse. Layman d. g. 123. resp. 2. & quartus & cateri D.D. cit. quia similis metus, cum Electionis, quae debet esse libera circa personam, substantia refragetur, reddit Electionem nullam.

702 Cuius uterius ratio est: tum quia non à DEO, sed ab homine censetur esse vocatus ad solium Petri, qui non ex arbitrio libertatis eligitur, sed impulsu necessitatibus intruditur: tum quia actus irascibilis, qualis est Electio S. Pontificis, ex metu gravi ipso Jure non subficit.

703 Infertur III. Electionem simoniacam impugnacioni subjectam esse. Nam quavis Electione, simoniacè celebrata, est nulla Extravagans 1. & Extra. cum delectabile 2. de Simonie inter commun. & in specie Electione Papæ, qui si eligatur simoniacè, in cap. si quis pecunia 9. Dilect. 79. non Apostolicus sed Apolliticus proclamat. Suffragatur etiam constitutio Concilii Lateranensis, qua incipit cum tam Divino, à Julio II. edita s. & Concilii Constantinius s. 39. P. Wieschner ad b. num. 371. cum Author. supra laudatis.

SECTIO VII.

De Electione Regularium.

SUMMARIUM.

712. Digressio ad Electionem Regularium. 713. Consideratur in presenti iuxta Ius commun. 714. & seqq. Professi in statu Clericali habent vocem alviam. 718. & seqq. si habeant Ordinem Subdiaconatus. 721. & seqq. Etiam in Ordine Benedictino. 724. Et infraeare caret vicia communis. 725. Et singulariter viri proprietatis. 726. & seqq. Exponitur cap. 46. h.t. 728. & seqq. Moniales debent habere decimum sextus annum completum. 730. De qualitate eligendorum remissive. 731. Varia quas. 732. Prudentia habens Jurisdictionem quasi-Episcopalem non indigeret 20. annis. 733. & seqq. Novicius est ineligibilis in Prelatum regularum. 735. & seqq. Uli & qui professione primis depositis. 738. Tacita professio non sufficit. 739. & seqq. Non requiriunt Sacerdotum acta, sed in potentia. 742. & seqq. Argumenta contraria refutantur. 746. Sacerdos non - Sacerdos proponendus est. 747. &

seqq. Determinatur atas abbatis farum. 749. & seqq. Exigitur absolute virginitatem. 752. & seqq. Afirmantium & negantium fundamenta de Electione Monialium illegitimarum. 758. & seqq. Negantium argumenta probantur; affirmantium argumenta solvantur. 761. & seqq. Eligionis nomina nunquam sunt publicandæ. 763. & seqq. Etiam in Electione Abalium personorum. 770. & seqq. Valer etiam non forma eligendi per inspirationem. 772. Compromissum. 773. & seqq. Et fortunatum. 777. & seqq. Tangitur causa, quo plures vel pauciores sunt scheda, quam eligentes. 783. Determinatur collatio voti per literas. 784. & seqq. Administratur confessus procuratoris cum speciali mandato. 786. & seqq. Specialia in Electione Abbatis farum enumerantur. 794. Inter electionis Regularis ponitur benedictio. 795. Illius virtus. 796. & seqq. Plures differentia inter Concessiones & Beneficiorum annotationes.

§. I.

§. I.

Ad quos pertineat jus eligendi Praelatos Regulares?

712. Nter Electiones, speciali dispensatione dignas, & illam censeo, quam persona Regulares in suis Ecclesiis celebrare solent: hoc siquidem, licet in pluribus cum aliis Electoribus conveniat, attamen in multis quoque inconvenit.

713. Quemadmodum verò in toto hoc opere ed præmissis collimavi, ut negotium Electionis, non secundum speciales locorum aut Ecclesiastiarum consuetudines, sed juxta communis Juris apices expanderem; sic etiam Regularium Electiones non ad amulsum peculiarum statuorum, sed libellam SS. Canonum regulare constituti. Et hinc, ad prælens quælibet deveniendum.

714. Suppono I. ex. 66. jus eligendi Praelatos Regulares ad Capitulum seu Conventum. Monasterii videtur pertinere, per textus, & numeros & sensu prægnantes in cap. Abbas 2. cap. 3. 4. & 5. XVIII. q. 2. cap. ult. XVI. q. 7. cap. Abbas 2. de V.S. & ipsam in b. t. de Elec. X. & in 6. Rota Rom. in rec p. 1. doc. 65. nam. 5.

715. Hocque in Ordine Benedictinorum a primis incunabulis obseruator est, ad mentem S.P. Benedicti, qui in cap. 64. Reg. illum in Abbatem ordinandum est, decernit quenam omnis concors Congregatio, velut iam pars, quamvis in cap. Abbas 2. & seqq. XVIII. q. 2. & cit. cap. ex eo 32. §. in Ecclesiis b. t. in 6. Unde per 723 dispositionem utriusque Concilii non tam statuta particularia, quam Ius Commune abrogatum est. Videantur Alcanius Tamburinus de L. A. tom. 1. disp. 5. q. 8. n. 8. Gonzalez ad cap. cum Monasterio 13. b. t. n. 5. Clariss. DD. Engel ad eiusdem. tit. num. 6. König ibid. num. 9. Wieschner d. l. n. 17. Guerather in Portabonis. cap. 2. §. 6. n. 25.

Suppono III. Capitulares & Conventua 724 les Ecclesiastiarum Regularium, quibus officiis possunt exceptiones, a num. 130. relatæ, voce activa delitiosus esse: quoniam universaliter sunt, quam ut electores Regulares non comprehendant. Quibus addenda sunt 725 duas aliae; videlicet vitium proprietatis in nobilitate quantitate, ratione cuius Religiosi proprietari biennio voce activa sunt privati per Concil. Trident. s. 25. de Regular. cap. 2. nec non transitus de Ordine Mendicantium ad Ordinem non-Mendicantium ex Clem. us professio 1. de Regular.

Illiud dubium: utrum qui ad Prelaturam 726 alterius Monasterii postulatus est, votum in Electione novi Praelati in loco Professionis habeat, vel habere possit? Jam negativè datum est in cap. confitimus 47. b. t. Quod 727 tamen communius limitari solet in casu, quod ejusmodi Praelato jus suffragii pro una tantum vice, & quidem, Praelaturā alterius Monasterii jam vacante, conceditur: cum ex cap. cum Wintonensis 25. & cap. scriptum 40. b. t. comperit sit, extraneis quoque pro una vice jus

jus eligendi indulgeri posse. Clariſſ. P. Gueſſerath cit. cap. 2. §. 6. n. 19. & ſeqq.
728 Si ſcrutari: quibusnam in Elecione Abbatifarum jus eligendi competat? Refp. de Jure Decretalium ſaltē anum duodecimum unā cum Profelione tacita vel exprefia

in Monialibus electricibus neceſſarium fuiffe cap. indemnitaribus 43. in pr. b. t. in 6. Sed 729 de Jure Trident. Concili. quō non valet Profelio ante annum decimum ſextum, 16. annos requiri. Tamburin. de Jure Abbauſ. diff. 28. q. 5. n. 2.

§. II.

Quinam in Praelatos Regulares poſſint eligi?

730 D E qualitatibus eligendorum per integrum ſēt. 3. traximus; unde huic transferenda ſunt quā plurima, maximē que de attate a num. 179. de scientia a. 198. de morum gravitate a. n. 221. de carentia vi- torum a. n. 248. de eligendo digniore a. n. 270. decīda extant.

731 Hic tamen controverti potest I. an illos Abbates Regulares, qui Jurisdictionem quaſi-Episcopali obtinent, oporteat eſſe 37. annis maiores? II. an Novitiū poſſit eligi? III. qualis Profelio requiratur? IV. an opus habeant Sacerdotio?

732 Dico I. Eligendus in Praelatum Regula- rem, Jurisdictione quaſi-Episcopali pre- dictum, non debet eſſe major 30. sed 24. annis. Sic contra Navarrum, Azorem, & Lezanum ſtatuum Barbola in *Collectan. ad cap. cim in curia 7. b. t. n. 19. in fin.* Tamburin. tom. 1. disp. 5. quæſt. 9. n. 1. Paſſerinus de Elec. cap. 25. num. 43. ex ea ratione: quia tales Praelationis ex toto, fed ex parte tantum Episcopio equiparantur, ſicilicet quoad ſolam potestatem Jurisdictionis; de reliquo ſunt & manent Praelati Regulares, in Monasterio viventes. Ergo non eam, quam Episcopi, fed quam ceteri Regulares Praelati atatem, efflagitant.

733 Dico II. Novitiū in Praelatum Regula- rem eligi nequit. Ita Gregorius IX. deci- dit in *cap. cim in Magistrum 49. h. t. & Bonificius VIII. in cap. num. 28. cōd. in 6.* Ratio est: quia contra rationem pugnat, eum in Magistrum alſumere, qui vix adhuc dicitur esse diſcipulus, & male praeficitur, qui ſubſtituere non novit; nec aptus eſt ad alios regendos, qui ſuas regere & moderari affectiones non calluit.

734 Exceptio eſt: quando Ecclesia Regularis eſt ſimil Cathedralis: tunc enim Novitiū in Praelatum, qui ſimil erit Episcopus, eligi non prohibetur d. cap. nullus 5. ad dignitatem b. t. in 6. Engel ad *eund. tit. n. 19.* Wex cit. Epit. de Prael. Regular. elec. p. 1. cap. 4. n. 7.

735 Dico III. Eligendus in Praelatum Regula- rem debet Ordinem, ex quo Praelatus afflu- mit, antecedenter, & expreſſe fuſſe pro- fefiſus.

736 Dixi I. antecedenter. Nam textus evidens in *cap. cim ad noſtrām 37. cap. officiū tui 38. b. t.* ita praeficit, Elecione illius, qui eodem quā tempore & proficitur, & eligitur irri- tans: eſt enim praefumptione non levis, quod potius honorum quām Ordinem, magis, in- fulam, quam habitum Regularē ambiverit.

Quantum verò temporis ſpacium elapſum 737 eſte debet à die Profelionis emiſſe? De Jure non eſt determinatum. Interim ſumma congruentia ſuadet, ut non niſi poſt aliquot annos, in Monasterio laudabiliter transactis, aliquis in Abbatem promoveatur; cum multo tempore diſpendia ſint, quia poſtmadū doceas, inquit D. Hieronymus relatus in *cap. ſic vive 26. jun- ctō cap. 27. XVI. q. 1.* Layman quæſt. canon. 184.

Dixi II. expreſſe fuſſe profefiſus. Ex quo ap. 738 parec diſcriben inter electorem, & eligendum Regularem: nam in illo Profelionem tacitam ſufficiet, diſcum eſt in *num. 716.* in hoc autem expreſſam expoſitum propter *cit. cap. nullus 28. b. t. in 6. & Concil. Trident. ſēt. 25. de Regular. cap. 21.* ut videlicet major certitudo de Religione Praelati habeatur, quam profelio expreſſa, & non tacita, utpote multis dubiis & litibus expoſita, ſubminifrat. P. Pirhing ad b. t. n. 361. P. Wex abſiſſim. 7.

Dico IV. Eligendus in Praelatum Regu- 739 larem non debet actu habere Sacerdotium, aut Ordines maiores, ſed ſufficiet, ſi in minoribus conſtitutis intra annum in Sacerdotem ordinari valeat. Layman q. 185. Wex d. cap. 4. n. 14. Ratio prime partis eſt: quia 740 quod SS. Canones in eligendo non poſtulant, neque noſtrum eſt, poſtulare. Nullibi autem Sacerdotium aut Ordines maiores actu poſtulant. Ergo &c. Ratio ſecunda par- 741 tis eſt: quia Praelatos Regulares, cum Jurisdictione Ecclesiasticam per Elecione & Confirmationem accipiant, oportet eſſe in minoribus Ordinibus conſtitutis *cap. ſuam 10. de Atat. & qual. & Ord. prefici.* cumque dignitatem, cui animarum cura eſt annexa, ſortiantur, neceſſe eſt, ut intra annum ad Sa- cerdotum promoveri poſſint per *cap. ut Abbatis 1. cap. præterea 5. d. t. cap. licet canon. 14. cap. commissa 35. b. t. in 6. cap. ſi pro 8. de Prab. cōd. in 6.*

In oppoſitam ſententiam deſcēdit Tambu- 742 ritus *d. tom. 1. disp. 5. q. 12. I. quia in cit. cap. ut Abbatis 1. de Atat. & qual. praeficitur, ut Abbates, Decani, & Præpoſiti, Presbyteri &c. II. quia in cit. cap. præterea 5. eod. tit. inuitur, poſt quidem aliquem, in minoribus diſtributum, in Abbatem eligi, ſed in- flante neceſſitate articulo. III. quia Abbates Regulares poſſunt Ordines conſerre *cap. cim comingat 11. cit. 1.* debēntque pro ſuis ſubditis offerre Sacrificium Trident. ſēt. 23. cap. 1. Sed Refp. ad I. *cap. ut Abbatis extextibus in 743 num.**

Quinam in Praelatos Regulares poſſint eligi?

353

Refp. III. rem inter DD. valde legitimos 752 eſte: debet ētiam Abbatia etiam legitime nata eſte? In negativam propendit Rodriguez quæſt. Regul. tom. 1. q. 13. art. 1. Miranda, Dia- na, Portel, Lezana, ex ſequentibus funda- mentis. I. quia Canones, illegitimis adiutum ad Praelatura Ecclesiasticas precludentes, tantum loquuntur de filiis, non de filiabus; de Monachis, non de Monialibus *cap. ut filii 1. de filiis Presbyter.* II. quia Profelio Regu- 753 laris in Religioſis maſculis operatur, ut poſſint abſque Superiorum diſpenſatione promoveti ad SS. Ordines *d. cap. ut filii.* Ergo, ut in Monialibus aliiquid operetur, debet facere, ut ad munus Abbatia vel Prioratu poſſint eveni. III. quia Abbatia & Prioratus 754 Monialium nequeunt dici vera Praelatura, de quibus idem *cap. ut filii* loquitur.

In affirmativam tranſunt Panormitanus 755 in *cap. cim in curia 7. b. t. n. 6. in fin.* Layman quæſt. 228. refp. 2. Barboſa in *cit. cap. ut filii n. 1.* Fagnanus *ibid. n. 38.* P. Wielſner *ibid. n. 16.* Clarif. P. Wolfgang Obermayr *Question. Canonico-Civil. de Natal. def. q. 4. cap. 4. n. 51.* ex dupli- caci poſſimmo ratione. I. quia 756 mulci per Religioſam Professionem neutri quām habilitantur ad Praelationes ſeu digni- tates. Ergo nec teſtimoni: partim quia ma- ſculini comprehendit ſeminiūm. I. ver- bum 1. ff. de P. S. 1. hoc editio 1. §. 1. ff. de Conſtit. pecun. I. ait prator 3. §. 1. ff. de Negot. geſt. partim quia ſeminiūm non debent eſſe melioris condi- tionis quām mulci in rebus, in quibus ea- dem prouis ratio militat. II. quia per 757 fons, qua ad honores & dignitates elevan- tur, debent eſſe integratitatis & bona opinio- nis. I. cognitionem 5. §. 1. & 2. ff. de Exſtr. ard. co- gris. I. neque famoſa 2. Cod. de Dignitat. cap. omni- patens 1. de Accufat. Eorum autem, qui patiuntur natūlum defectum, opinio gravata eſt cap. accedit 14. de Purgat. Canon. I. fratio 27. Cod. de Inſt. iſtiam. Ergo nequeunt ad mu- nus Abbatia vel Prioratu promoveti: nam & hoc, liec in rigore non ſit Praelatura, attamen dignitas & Praelatura nomine comprehendit in- Jure per *cap. indemnitaribus 43. §. verum ibi: ut a dignitate adepta deſcēdatur b. t. in 6.*

Recepta posterior & veriori ſententiā 758 Refp. ad primum fundamentum contrarium, ſub maſculino ſeminiūm quoque involvi- tam in odioſis quām favorabilibus, praeferti- miſiter eadem ratio, prout ſexcentis exempli- plis in Jure circa contractus, testamentoſe- ceſſiones, delicta &c. probari poſſet. Ad 759 II. Refp. omnino per accidentis evenire, si Moniales illegitimis ex Profelione nullum civile commodum ſentire: eſto non ſi cre- dibile, quod non experiantur aliquam prero- gativam circa alia officia & functiones, quā- mē Praelatura & Præpositura exerceri po- ſſent. Ad III. responſo conueniens ex 760 n. 758. in fine colligitur, quod ſicilicet Abba- tie & Prioratus Monialium in ſenſu juris ad dignitates revocentur.

P. Schmier JURISPE. CAN. CIV. TOM. I.

Yy

§ III.

§. III.

Quæ forma in Electionibus Regulariam servanda sit?

Circa formam, in Electionibus Regularium servandam, oportet præ oculis habere decretum Concilii Trident. *ff. 25. de Regular. cap. 6.* quod ita sonat. In Electione Superiorum quorūcunque, Abbatum temporalium & aliorum Officialium ac Generalium, quod omnia recte & sine fraude sicut, imprimis sancta Synodus diuinitate precipit, omnes supra dictos eligi debere per vota secreta, ita ut singulorum eligentium nomina nunquam publicentur &c. Si vero contra hujus decreti constitutionem aliquis electus fuerit, Eleitus irrita sit.

Ratio, que decretum hoc extorxit, est: ut discordiarum & inimicitarum, que inter Religiosos, in communī viventes, ex eligientium propalatione persicile possent oriri, fons & fontes sifpiantur.

Tamen autem Passerinus de Elec. *cap. 1. n. 58.* Fagmannus in *cap. quia propter 42. num. 6. & 19.* P. Reiffenfuss ad b. t. n. 336. recitatum decretum ad solas Electiones Prelatorum temporalium restraining, propter illa verba decreti: *Abbatum temporalium;* & cuncte restrictionē certam esse, affleveret Clariss. P. Wielstner *b. t. 213.* Ego tamen in hanc sententiam jurare nequo: partim quia rubrica *citati cap. 6.* in Concil. Trident. generaliter est concepta, quod omnes Superiores (Regularis) eligibiles eligantur collatione suffragiorum secessorum: partim quia subjunctione nigrum, seu contextus capit, rubrica apparet concordat, dum si iliter generali locutione afferit, in Electione Superiorum quorūcunque

Vota secreta esse conferenda: partim quia verba sequentia: *Abbatum temporalium;* non sunt restrictiva prioris termini generalis, sed extensiva & ampliativa, adeo ut in illorum quoque Superiorum, qui temporales tantummodo sunt, Electione praescripta forma, de votis secretis, ad amissum servari debeat:

Temperante quia, ut vota secreta dentur in Electione Abbatarum perpetuorum, multo major & fortior est ratio, quam in Electione Abbatarum temporalium: eo quod Religiosis electoribus maius longè periculum inimicitarum & indignationis imminet, si Abbatibus perpetui ex publicatione votorum advertant, a quibus votum accepterint, à quibus non longè gravius autem jugum est, quod in perpetuum, ac quod pro brevi tempore portandum est)

Dicitur quia, quia consuetudo est genuina & optima Legum dubiarum interpres: hac autem, fatentibus ipsi simet Authoribus contrariis, talis est apud plerosque Regulares, ut vota non tantum quomodo cuncte secretæ sint, sed in scheda aliqua serbantur & claudantur, ac clausa in urnam vel calicem concipientur, ita quidem, ut neque scrutatoribus innotescat, cui singuli sua vota dederint.

Tamburinus de *J. A. tom. 1. disp. 5. quæst. 5. n. 9.* Layman. *quæst. 73. resp. 4.* P. Engel *b. t. n. 35.* P. Pirhing *ed. iii. n. 397.* Qui & alii Authores

communiter supponunt, formam in *cit. loc.* Concilii definitam, in Electione quorūcunque Regularium adhibendam esse, quod facit decisio Rota Rom. in *n. 395.* allegata.

In dubium autem vocari potest, utrum non cōdēm Concilii decretū triplex forma Electionis per inspirationem, compromissum, & scrutinium in *cap. quia propter 42. b. t. 1.* determinata, fuerit abolita? Sic enim tenuit Fagmannus in *cap. quia propter 2. n. 2.* cui quoad inspirationem & compromissum ad stipulatur Clariss. P. Guetherath in *Porta honor. cap. 4. §. 2. n. 17.* fecutus Passerinus de Elec. *cap. 1. n. 59.* & Barboſam in *Collectan. ad cit. cap. 6. Trid. n. 15.*

Contra quos

Dico I. In Electionibus Regularium valet etiammodum modus eligendi per inspirationem. Tamburinus *cit. disp. 5. quæst. 5. n. 9.* Layman. *q. 182. resp. 1.* P. Engel *b. t. n. 33.* P. Wex in *Epitome p. 1. cap. 3. num. 19.* P. Wielstner *b. t. n. 217.* Ratio est: quia vera inspiratio, cum à DEO fiat, nec constitutiox nisi mutationi humanae Legis subiecta. Præsumpta quoque inspiratio velide in dispositione Concilii non fuit comprehensa: quia mens & finis illius erat, praescindere filium & semen aversioni & odiorum inter Confratres & Capitulares cōviventes. Atqui nō est, cur timeantur odiā vel averiones, ubi tanta votorum & animorum, in unum convenientium, concordia, ut merito ex Spiritu sancto ortum traxisse præsumatur.

Dico II. Neque modus eligendi per compromissum in Trident. quoad Regulares est sublatus. Authores antiores. Ratio est: quia, si probé legatur integer tenor sapientie constitutionis, ea, quæ de votis secretis noviter decreta sunt, ad solam scrutinii formam referuntur: dum enim ibidem prohibetur, ne singulorum eligentium nomina publicentur, de compromissio non est cogitatum, utpote in quo non eliguntur singuli, sed aliq[ui] tantum nomine singulorum.

Dico III. Neque modus eligendi per scrutinium in *cap. quia propter 42. b. t. 1.* praescriptus, per Tridentinum est sublatus. Ita Rota Romana in *recent. p. 4. in una Metensis Monasterii to. 2. dec. 312. per tot. praesertim n. 9. & ult. & in una Trevirensi Abbatis S. Maximini to. 3. dec. 574. per tot. præcipue n. 14. & seqq.* Ita P. Wielstner *b. t. n. 218.* & ut credo, omnia in *n. 770.* relati Authores. Ratio est: quia Trid. tanquam Jus posterior, non prel. umitor tollere voluisse Juncti antiquis, nisi in quantum exprefit. Atqui voluntatem collendi nūspīam exprefit, sed tantum in *cit. 1.* votorum secretam rationem haberit petiti, ut eligentium nomina nunquam publicentur: cui petitioni forma scrutinii, in *cap. quia propter 42. b. t. 1.* votum secretum, ut singuli sua vota dederint, neutrum adversa, sed maxime confona videatur, velut in punto notavit Rota d. dec. 574. *n. 6. & seqq.* Ex quo

Infer-

Quæ forma in Electionibus Regularium servanda sit? 355

Infertur: hodieum Electiones Regulariū per scrutinium celebrari posse, & debere in omnibus & per omnia conformiter *cit. cap. quia propter 42. b. t. 1.* sed solū excepto, quod collatio zeli ad zelum exclusa sit. Quæ ipsa tamen collatio suppletur ex presumptione, quod Regulariē propter statum, quem professi sunt, sine vicio simoniz aliquem ex bono zelo elegerint.

Neque primam & secundam conclusionem revertit Declaratio Cardinalium, ab Authoribus adversi dogmati adducta: utrum enim authenticā sit: utrum universalis, & non particularis? Tamdiu prudenter ambigere possimus, quādū non ostendit in forma authenticā. Clariss. P. Wex *cit. i. n. 18.*

Neque tertiam conclusionem prosterneat Regula S. P. Benedicti, que in *cap. 64.* nihil aliud ad Electionem Abbatis exigere videtur, quam ut ipsius tota congregatio, vel pars eius, quāwō pars, seniori consilio elegat.

Enīmverò, sicuti solleter advertit Rota d. *dec. 1. n. 51. & seqq.* S. Peter de modo eligendi nihil determinat, sed dispositioni SS. Canonum tacite relinqit; consequenter modus scrutinii, in *d. cap. quia propter ordinatus non excluditur, sed per illud, tanquam constitutionem postoriorem, declaratur aut suppletur.* Quod

verò sustineatur Elec. à parte minori, sed seniori, facta; non ita exaudiendum est, quod pars quævis, etiam minima, sufficiat; neque etiam, quod sufficiat pars major respectu minoris; sed pars parva respectu totius, ut elec. & legitime censeatur, qui non quidem ab omnibus, sed tamen à majori, quād dimidia parte Capituli; vel falente qui à paucioribus in casu, quād major pars eligit indignum, afflumpit est, conformiter dictis in *n. 11. & seqq.* Perez *commentar. in cit. cap. Reg. n. 2.* Eminensiss. Card. de Luca de Regular. *disce. 11. n. 4.*

In dubium vocari potest II. quomodo falletur scrutinium Regulari, quando plures vel pauciores schedule leu fabae, per quas electores Regulari, ad accuratam servandam scrutinii secretum, plerisque sua conferre suffragio confluverunt, quam sint electores, actu presentes; aut etiam schedæ proflus vacua vel aliae reperiuntur?

Resp. videndum esse, num computatis ejusmodi exceduntibus, redundantibus, vel deficiensib[us] schedulis, nihilominus inventari, vota absolute majora; nec ne.

Si hoc; non poterit Elec. censeri Canonica: utpote cum incertum sit, an electo canonicus votum numerus suffragetur.

Si illud; Elec. nihilo feci suffinebit ex regula in *cap. 37. de R. f. in 6.* quod utile per inutili vitari non debeat. Card. de Luca *cit. disce. à n. 7. & de Canonici disce. 28. n. ult.*

In dubium vocari potest III. utrum in Regulari scrutinio vota absentium per literas dari valeant?

Resp. non magis valere quād in aliis Electionibus, de quibus in *n. 118.* quantumvis Layman *quæst. 44.* Engel *b. t. n. 10.* Pirhing

hing *ibid. num. 397.* valere existimunt; qui tamen Authores debent intelligi potius de voto, in literis datō, juxta declarationem in *n. 119.*

In dubium vocari potest IV. an Regulariē

absentes procuratorem constitueri possint, cum mandato speciali de persona certa eligenda? Barboſa in *Collectan. ad cit. cap. Trid. ff. 25. de Regular. cap. 6.* & P. Engel ad b. *tit. num. 10.* respondent negative, afferentes Declarationē Cardinaliū, & rationem, quod contraria formam decreti Conciliaris nomen eligentis manifestari deberet, hōc ipso, quod sciretur, certam personam ab ipso nominatas esse.

Sed, abstrahendō à Declarat. non rejicio sententiam P. Pirhing *cit. loc.* indiscriminatim admittens procuratorem.

Ratio est: quia, sicut in Electione communī votum remanet secretum, esto procurator cum speciali mandato deputetur; ita & in Regulariē Electione secretum manet: possunt siquidem ad Capitulum dirigī literæ, in quibus procuratorem exp̄esse constituitur; his ipsis ramen literis mandatum speciale de certa persona, per schēdulam signillatam, potest inseri: quod casu no men eligentis nunquam publicabitur.

Si quāras: quāna forma in Electionibus Monialium sit prefixa?

Resp. cum Layman *quæst. 23. 1.* eadem, que in Electionibus virorum, scilicet per scrutinium, compromissum, & inspirationem; etiam à Concilio Trid. non esse sublatam. Si tamen per scrutinium fiat Elec̄tio, aliquæ specialia notanda sunt ex *cap. indemnitatis 43. b. t. in 6.*

Primus est: si duæ partes Monialium, atque adēd ex 24. sedēcim in unam personam convenient, Superior Electionem confirmare, ac si Abbatis sit, Beneditiōnem imperti-ri tenetur, non obstante contradictione minoris partis; dummodū Elec̄tio probē fuit examinata d. cap. indemnitatis 5. *s. ante.*

Secundum est: quando non duæ partes, sed major pars Monialium siue ex 24. tredecim v.g. in certam personam consentiunt, Elec̄tio quidem valeret, sed tamen facte contra illam oppositiones & appellations à Superiori, ad quem Confirmatio pertinet, sine strepitu & figura judicij audiri debent; ac, ne disciplina vel economia patiatur interea dispensium, electio potestas administrandi (excepta alienatione & suffectione Monialium) in spirituibus & temporalibus permittitur *cit. 6. s. ante.*

Quodsi minor pars majori accedere velit, *789* potest in continent, & antequam ad actus extraneos deveniat, id facere; & eo quidem effectu, ut, si duarum partium consensum compleat, Elec̄tio perinde astmetur, ac illa, in qua ab initio duarum partium suffragia in unam collimārunt. Quod medium pro faciliiori concordia Monialium adinventum est d. *s. ante.*

Tertius est: quando non major sed minor, *790* vel etiam media pars de Conventu in unam, con-